

Вірш для сміливих.  
Якщо ти боягуз — не читай!

Облиште розмови!  
Скоріше облиште!  
Нас можуть почути.  
Тихіше!..  
Тихіше...  
Нехай на хвилину,  
лише на хвилину,  
хоча б — на хвилину  
ніхто з вас  
не дише.

Я зараз  
відкрию вам —  
тільки ж дивіться,  
нікому-нікому! —  
страшну таємницю...

У темному,  
темному,  
темному лісі,  
де хмари у небі —  
неначе крижини,  
де трави —  
залізні,  
де квіти —  
залізні,  
є темна-претемна  
старезна хатина.

А в хаті отій,  
у кутку найтемнішім,

куди не дістане  
ранкове проміння,  
де навіть  
бояться селитися  
миші,  
є скриня чавунна,  
уся в павутинні.

Під нею  
в підлозі  
є дірка велика,  
така превелика,  
що страшно й сказати!..

А в дірці...  
А в дірці...  
В тій дірці —  
ой, лихо! —  
така темнота —  
навіть дна  
не видать...

А в тій темноті,  
наче жаба,  
холодній,  
у тій темнотищі  
на чорному дні  
лежить таємниця,  
страшна таємниця...

Та що це таке —  
невідомо мені,  
бо дірки —  
немає,  
та й хати

немає,  
і лісу  
немає —  
я вигадав все!

А хто з вас  
не вірить,  
нехай перевірить:  
хай вигадася сам  
щось таке...  
От і все!